

יש לה כבר שיטת עבודה: "אני אורבת לנהג בתחנת הדלק" היא אומרת. ניגשת אליו בהילוך מפתה. מתוזה לו מייגילות ברוט ישר בפנים, וכשהוא כועס אני מחר ייכת אליו. כשאני מהייכת, הם ממש נמסים. מייד אחרי כך אני עושה סימן, ובתיווגי מקדמת מאחורי, תוחבת מן תחת לחוטמו של הנהג המופתע מינוי של חברת הגרירה, ובקול מפתה משכנעת אותו שהרבה יותר כדאי לתתם על המינוי מאשר להיתקע בקסטל, למשל." היא מספרת בצניעות.

חווה צ'סניק ואורנה רונדל הן בנות שמונה עשרה, ועומדות להתגייס לצה"ל. אבל בינתיים הן מתבטלות. משום כך החר ליטו להעביר את הזמן, עד לגיוס, בעבודה מהנה ומעניינת, לדעתן. הן חושבות שהן מתאימות, כי יש להן ניסיון בשיכנוע. עובדה, הן הצליחו לשכנע את ההורים שלהן שירשו להן להתגייס לצבא, והן מתכוונות לשכנע את החברים הפרטיים שלהן שחצי-שנה בצבא זה מספיק בשביל הניסיון ותחווייה, ואחרי כך צריך להתחנך מהר. כך עשו כל החברות שלהן, שכמעט כולן נשואות וחלקן כבר אמחות. מה אפשר לעשות, היום צריך לתפוס את ה"בחורים כמה שיותר מחר, אחת עם נגי מרים" הן אומרות פה אחד.

העיקר הקפה והעוגה

החליטו פה אחד הגימנוזיסטיות שרה רונדל ואורנה קאלי בנות השבע עשרה, שהיתה זו להן הפעם הראשונה בה ביקרו במלון. השתיים לא השתכנעו מהתפקיד.

ביטחון-עצמי

מעורר-קינאה

מרגלית אפה, אכזונית יפהפייה ובעלת ביטחון עצמי שופע, נכנסת לפגישה כשהיא כבר בעיצומה. בנימוס רב היא שואלת אם אפשר להיכנס. אין צורך להעיר מבט נוסף. שני הנציגים הגבריים של חברת מגור כמעט שצועקים לעברה: "כן!"

מרגלית היא זמרת-חובבת, המופיעה לפעמים בחלטורות. את מרבית זמנה היא מבלה בחנות-לרהיטים, שם היא משכנעת לקוחות כי מה שיותר יקר, יותר טוב בשבילם. אלא שנמאס לה להסתובב בין חדר-השינה למיטבה. היא רוצה לצאת קצת החוצה, למרחב, לאוויר הצח. הרבה יותר נעים יהיה, כך היא מאמינה, להסיר תובב בין המכוניות בתחנות-הדלק.

כרכום כרמון ומרגלית זפלוטובסקי הן בנות שש עשרה בסך-הכל, ותלמידות בית-

מלכת היופי

של המיפגש היתה, ללא ספק, כרכום כרמון (משמאל), תלמידת אליאנס שבאה עם חברתה הטובה, מרגלית זפלוטובסקי. השתיים, הבאות מבתיים אמידים, החליטו לבוא למיפגש מחוץ סקרנות.

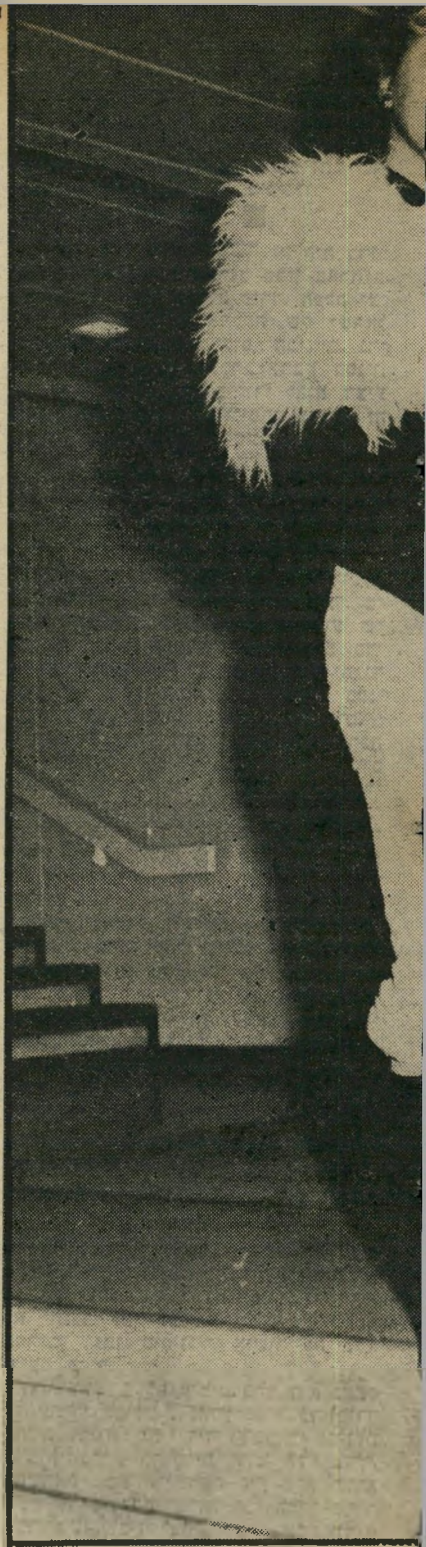
נע, היא ריבקה אבולעסיה, העושה עתה את התואר מה שני שלה בבילוגיה. "אני לא מבינה מה אני עושה כאן, התבלבלתי כבר אה לגמרי. יש פה המון ילדות שהולכות לעשות המון שטויות. העניין הזה לא בשר בילי" היא אומרת, קמה ויוצאת בהפגנת תיות את האולם, שבו מתקיים המיפגש. המשוכנעות משכנעות זו את זו, שלשכר נע זה בעצם לא-כל כך נורא, ואם לסמוך על מראיהן, אין ספק שתצלחנה לשכנע גם את הנהגים על הכביש. העיקר שתחזיר רים ותחברים מסכימים, ושיטחון-עצמי יש למכביר.

הספר התיכון אליאנס. הן החליטו שהן צריכות לעבוד בחופשות ובזמן הפנוי, כדי להרוויח כסף. כרכום היספיה בטוחה שהיא תצליח לשכנע. "זאת לא תהיה בעי ייה בשבילי" היא מודיעה בביטחון מער רריקניאה, ולא צריך להסתכל פעמיים. כשרואים אותה, ברור מניין גובע הביטחון. המשכנעות, שאמורות יהיו לשכנע נהי גים בדרכים, משתכנעות בעצמן במהירות, מחצית השעה מספיקה להן כדי להבין בדיוק מה רוצים מהן. נציגי החברה לוח צים. הם רוצים תשובה על המקום, מייד. אחת שאתכנע שאיננה מתאימה לשכר

מהג'ימנסיה

הגיעה גילה פישביין, בת השבע עשרה, הזומדת באורטיטניקום. גילה וחברתה החליטו לעבוד בתקופת החופש, לחסוך כסף ל" נטיעה לחוץ-לארץ. הן התקבלו לעבודה.

רד סוויסה בת השמונה עשרה מיפו העושה, ות אכסטרניות, ורד, בעלת הביטחון-העצמי קאטיבית. אין ספק שהיתה מצליחה לשכנע עבודת-השיכנוע לא עבורה נועדה. "זה לא ע נשים, שיטפחו את היופי שלהן" אמרה.

בנות

זי, ולא של מנויי-גרירה. כל מה שחיא רוצה להיות יועצת-יופי. כי יופי זה התחום ורטי שלה, וכולם אומרים לה שהיא טובה ת. לא, היא חושבת שתעניין חזה לא בשבילה, יא תנסה בחברה אחרת. מכל מקום, חיה זה לבוא מיפו, רק בגלל העוגה והקפה.

עדילי וייסגלס טוענת שהיא מומחית ידועה נחום היופי. היא מתהלכת בין הבנות כבקיאה ניקה, ומרגישה כמו בבית. העובדה שחיא זרתת כחיילת בצ"ל, אינה משריעה לה. ל- ישה הממונית באה במדים, וחיא מתכוונת בוד אחריי-הצאריים, כשחיא חוזרת חביתה.